

(Kort bemærkning).

Hanne Severinsen (V):

Nu skal jeg selvfølgelig ikke forlange, at miljøministeren ved, hvad de liberale internationalt går ind for, og hvad man har stemt f.eks. om fælles CO₂-afgifter og den slags ting, men det er jo netop et liberalt synspunkt, for så bruger man markedsmekanismen.

Og det kan da også godt være, at i stedet for at overlade det til miljøministeren at rende rundt med en såkaldt glorie om, at Danmark er gået foran, burde jeg så egentlig udbrede lidt mere, hvor skrækindjagende et eksempel det egentlig er. Danmark har givet i retning af, at de CO₂-afgifter, der laves, er bureaukratiske – det er for de virksomheder, der forurener mest. For det er man jo nødt til, ellers ville de flytte til udlandet osv.

Alt det burde vi selvfølgelig nok udbrede lidt mere i verden, men nu lader vi jo altså foreløbig – måske lidt for meget – miljøministeren gå rundt med den glorie.

Men vi går absolut ind for fælles CO₂-afgifter. Vi er overbevist om, at det vil få en positiv virkning, men ikke sådan noget som det, miljøministeren går og udbreder.

(Kort bemærkning).

Aage Brusgaard (FP):

Ministeren er citeret for i Det Fri Aktuelt her i dag at have sagt: Det koster 8-9 kg CO₂ at flyve 1 kg vindruer fra Sydafrika til Danmark om vinteren. Vi overlever nok uden vindruer osv. osv. Vi er nødt til at ændre vores produktion og forbrug i den rige verden. Vi er i den rollemodel, alle andre stræber efter at efterligne, siger hr. Svend Auken. Det vil altså sige, og det var også det, ministeren sagde nu: Vi skal gå foran, vi skal vise vejen.

Og hvad er det så for en vej, regeringen har vist? Kunne regeringen ikke komme bare med et enkelt eksempel. Jeg har før brugt det, nu gentager jeg lige igen: Siden vi var i Rio i 1992, har regeringen skiftet 21 ministerbiler ud til Mercedes og BMW, alle 6-8 cylindrede, der går maksimalt 6 km på literen. Er det at vise vejen? Er det at vise de andre, hvad vi skal?

Første næstformand (Ivar Hansen):

Ordføreren for forespørgerne, hr. Steen Gade.

Steen Gade (SF):

Jeg har kun nogle få betragtninger. Den ene er til diskussionen om at være foran. Jeg vil bare lige

stiltfærdigt sige, at Danmark på en lang række af de vigtigste globale forureningsparametre, når det gælder udslip, er foran i den forkerte ende.

Vi er nemlig foran med at have et udslip pr. indbygger, der ligger helt oppe i den øverste ende af skalaen. Vi er sådan set netop i den klasse, der hedder dumpeklassen, så vi lige får sagt, hvad foran betyder.

Ellers vil jeg sige til ministeren, at jeg var glad for ministerens besvarelse af alliancespørgsmålet, som var et af de spørgsmål, jeg rejste, og som ikke indgik i ministerens første oplæg. Det er jo, hvad meget handler om i de kommende måneder: at lave de rigtige alliancer. Og jeg er enig i de betragtninger, som ministeren kom med. Når ministeren ikke nævnte de små østater, så tror jeg, at det bare var en forglemmelse. Jeg regner med, at ministeren også mener, at det kan være vigtigt, at Danmark benytter kontakten til dem.

Så var jeg glad for, at så mange understregede vedvarende energi. Vedvarende energi har jo et aspekt af, at vi kan komme ud af det dilemma, vi alle sammen føler i retning af, at nu fortæller alle, hvor dårligt det går, og hvordan skal vi overhovedet løse det, og skal vi piske hinanden, og må vi aldrig få lov til at køre bil, må vi aldrig få lov til at gå i byen, må vi aldrig få lov til nogen som helst ting, og er det det hele, det handler om i den rige del af verden?

Vedvarende energi er historien om, at vælger vi bevidst politisk teknologi, hvor vi har ladet miljøet styre, kan vi både skabe beskæftigelse og kreativitet og bygge på folks egen lyst til at gøre noget, så dette samfund bliver sjovere og bedre, og vi får en højere livskvalitet. Vi vil få det bedre i stedet for det scenario, som man måske tit tror, at vi er nødt til at affinde os med, om, at vi skal trækkes ned i noget, som er forfærdeligt.

Det er vældig vigtigt, at vi bliver dygtigere, også end jeg er i dag, til at kommunikere dette budskab om, at det er et spændende projekt, vi skal i gang med i den rige del af verden. Det giver arbejde, der er arbejde til alle hænder. Det skal engagere fra top til bund i samfundet. Det er en fælles vision, vi har om at lave dette samfund om, så vi efterlader det til vores efterkommere på en måde, som vi kan være bekendt.

Det var på den måde, at nogle af de bedste kræfter i Danmark blev mobiliseret, da vi lavede arbejderbevægelsen – eller da nogle lavede arbejderbevægelsen, den blev i hvert fald ikke lavet herindefra, for så var det gået galt – og da nogle lavede andelsbevægelsen. Det er noget af